

Roc Boronat i Font

Barcelona, 6 de desembre de 1897

Mèxic DF, 28 d'octubre de 1965

Polític i escriptor

Joventut i primer exili (1897-1930)

Era fill de Pere Boronat i Boronat i de Magdalena Font i Prats. Va fer a Barcelona els seus primers estudis i rebé també formació musical. Identificat des de jove amb el republicanisme esquerrà i catalanista, va ser membre del CADCI i intervingué en la fundació d'Estat Català.

Als anys vint visqué com a parella de fet amb Rosa Blasco, una companya de la fàbrica tèxtil on treballava. No tingueren fills. Durant la Dictadura de Primo de Rivera hagué d'exiliar-se i treballà un temps a l'oficina que Macià tenia instal·lada a Tolosa de Llenguadoc. Col·laborà amb ell en l'episodi insurreccional de Prats de Molló. La desarticulació del complot per part de la policia francesa i el posterior judici als implicats li comportà la sortida de França, i aleshores passà a residir a Bèlgica, lloc escollit també per Macià.

Un defensor del col·lectiu dels cecs (1931-1939)

Retornà a Catalunya el 1930, aprofitant els decrets d'amnistia, i el 1931 va participar com a membre d'Estat Català en la formació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Com a membre del partit, va ser una figura important al centre del Poble Nou, formà part de diverses ponències d'organització, mentre que, en paral·lel, entrà al Comitè Executiu de les JEREC. El 1933, en les tensions internes al si del partit, s'alineà en les posicions de Macià i s'oposà a les defensades pel grup de *L'Opinió*. Col·laborà en les publicacions *Fornal*, *La Campana de Gràcia* i *Pamflet*.

D'aquest primer tram del període republicà, el treball més remarcable de Boronat fou la seva actuació a l'Ajuntament de Barcelona, en què ocupà el lloc de comissari de Beneficència Municipal. Des d'aquest càrrec, va tenir ocasió de conèixer de prop les problemàtiques específiques de diversos sectors socials, i s'interessà sobretot per la situació del col·lectiu de cecs, molts dels quals es veien obligats a demanar almoïna.

Al mateix temps, el 1933 s'integrà als organismes d'assistència social creats per la Generalitat arran dels traspassos de serveis rebuts aquell any: la Comissió Assessora d'Assistència Social de Catalunya i el Patronat d'Assistència Social de les Cases de Caritat i de Maternitat i Expòsits i de Protecció de Menors, de Barcelona. El 1934 fundà i presidí el Sindicat de Cecs de Catalunya, que pretenia millorar la situació moral, física i econòmica d'aquest grup i treballar en les tasques de prevenció i difusió. En aquest sentit, introduí el sorteig del cupó, que tanta popularitat arribaria a assolir i que permeté que centenars de cecs disposessin de treball i d'una font d'ingressos.

La seva actuació es veié interrompuda arran del seu empresonament, després dels Fets del Sis d'Octubre de 1934. Precisament la participació de les JEREC i dels escamots en aquells esdeveniments provocà el 1936, ja en una situació política més normalitzada, una forta divisió en aquesta organització. Boronat s'alineà al costat del president Companys i de macianistes històrics com Jaume Aiguader i Ventura Gassol, de manera que s'enfrontà amb el sector dirigit per Josep Dencàs, en un procés que culminà amb l'escissió d'aquest darrer.

Durant la Guerra Civil continuà el seu treball d'assistència social. En aquest període es casà amb Teresa Trinxant, amb qui tampoc no tingué fills. Boronat afilà un nen, a qui donà els seus cognoms: Josep Boronat i Font.

L'exili mexicà (1939-1965)

El 1939 s'exilià a França, i després marxà a Mèxic. A l'exili mexicà va treballar al restaurant Ambassadeurs, propietat d'un altre militant d'Esquerra, Dalmau Costa, i inicià després activitats industrials. Mantingué la seva vinculació a Esquerra i col·laborà en diverses publicacions catalanes de l'exili. A mitjan anys cinquanta es casà amb Aida López, que treballava al taller del qual ell era propietari, i amb qui tingué una filla: Núria.

Al mateix temps, inicià una activitat com a escriptor, amb les obres teatrals *La Vera llum* (que arribà a publicar-se el 1959, a Barcelona) i els treballs inèdits *El Preu de la covardia* (1954, Premi Àngel Guimerà dels Jocs Florals de 1956), *L'Àvia* (1957), *Nit d'Otel-lo* (1958), *Els xiprers* (1959), *S.A.D.A.T.* (1962), *L'Obstacle* i *La Tableta ondulada*. Conreà també la poesia, participant en diversos certàmens de Jocs Florals. Cal destacar que bona part d'aquesta obra literària agafà com a referent el món dels cecs, una preocupació que l'acompanyà sempre.

La seva figura ha estat reivindicada per l'ONCE a Catalunya, que el recorda amb un bust a la seva seu de Barcelona i que ha impulsat diverses iniciatives de reconeixement a la seva obra, com el premi literari en llengua catalana que duu el seu nom; les gestions per dedicar-li un carrer al Poble Nou de Barcelona, reeixides el 2001 (amb el canvi de nom del carrer Lutzana); i el conveni signat el 2006 amb la Universitat de Barcelona, amb el suport del Programa per al Memorial Democràtic, per a la realització de la seva biografia.

Autoria: **JPM**

Obra Pròpia

Llibres

BORONAT I FONT, Roc, *La Vera llum*, 1a (ed), Barcelona, Nereida, 1959. Altra edició de 1960.

Manuscrits

BORONAT I FONT, Roc, *El Preu de la covardia*, 1954, Premi Àngel Guimerà dels Jocs Florals de 1956. Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *Els Xiprers*, 1959, Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *L'àvia*, 1957, Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *L'Obstacle*, Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *La Tableta ondulada*, Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *Nit d'Otel·lo*, 1958, Obra inèdita.

BORONAT I FONT, Roc, *S.A.D.A.T.*, 1962, Obra inèdita.

Bibliografia

Llibres

AMAT, Jordi; GARCIA, Betsabé, *Roc Boronat: el republicà que va fundar el Sindicat de Cecs de Catalunya*, 1a (ed), Barcelona, Pòrtic, 2008. Testimonis, 2.

Capítols de llibres

Boronat, Roc, MANENT, Albert (dir.), *Diccionari dels catalans d'Amèrica*, 1a (ed), Barcelona, Comissió Amèrica i Catalunya, Generalitat de Catalunya, 1992. pàg. 251, vol. 1.

Boronat, Roc, RIERA LLORCA, Vicenç; PUJADES I MARQUÉS, Josep (eds.), *Els Exiliats catalans a Mèxic*, 1a (ed), Barcelona, Curial, 1994. pàg. 237. La mata de jonc, 29.

FERRÉ I VIDAL, Pep, *Boronat i Font, Roc*, ALQUÉZAR I ALIANA, Ramon [et al.], *Esquerra Republicana de Catalunya: 70 anys d'història (1931-2001)*, 2a (ed), Barcelona, Columna, 2002. pàg. 269-270.

Articles en publicacions periòdiques

A Mèxic ha mort Roc Boronat, *Ressorgiment*, núm.592, novembre 1965. pàg.9496, Buenos Aires.

MARTÍ, Pep, *Roc Boronat regidor d'ERC a Barcelona i creador del cupó dels cecs*, *Esquerra Nacional*, núm.16, setembre-octubre 1999. pàg.18,

http://www.esquerra.cat/web_nova/arxius/en16.pdf